
ήθη έθιμα παράδοση: **"Προίκα-προικιό-προικιά"** στο χωριό Βρύσες, δήμου Τριφυλίας νομού Μεσσηνίας.

Όταν πλησίαζε η ημέρα, που είχε οριστεί η ημέρα του γάμου, έπρεπε τα προικιά να ήταν όλα έτοιμα, τα ασπρόρουχα (σεντόνια, μαξιλάρια κ.λ.π.), τα χονδρά σκεπάσματα, κουβέρτες, αντρομίδες, παντανιές, φλοκάτες, παπλώματα, τα χαλκώματα και τα φορτσέρια (βενετσιάνικη λέξη) = μπαούλα.

Την τελευταία εβδομάδα άρχιζαν προετοιμασίες στο σπίτι της νύφης. Έβγαζαν όλα τα προικιά από τα φορτσέρια = μπαούλια, τα φρεσκοσιδέρωναν, τα διπλωναν και τα άπλωναν σε σχοινιά με τη σειρά, από εσώρουχα μέχρι σεντόνια και άλλα καλύμματα και ασπρόρουχα. Τα χοντρά (σκουτιά) ρούχα, κουβέρτες, αντρομίδες, παντανιές, σαϊσματα και άλλα τα έβαζαν πάνω σε ένα μπαούλο διπλωμένα ωραία και μέσα στις διπλες τοποθετούσαν δαφνόφυλλα (βάγια), τα έστηναν γιούκο.

Την Πέμπτη το απόγευμα έκαναν γιορτή, άπλωναν τα προικιά, ωραία στολισμένα και έρχονταν καλεσμένοι φίλοι, συγγενείς και γνωστοί να ραντίσουν τα προικιά και εύχονταν. Ερχόταν στο σπίτι της νύφης και καλεσμένοι του γαμπρού να ραντίσουν τα προικιά και να τα ασημώσουν. Έριχναν νομίσματα και πρώτοι ο πεθερός, πατέρας του γαμπρού και ο γαμπρός. Όλοι ράντιζαν τα προικιά με ρύζι, κουφέτα και καρύδια και εύχονταν -«Να σας ζήσουνε, καλόλιωτα και καλορίζικα». Σερβιρίζονταν τα γλυκά, κρασί, μεζέδες και στη συνέχεια άρχιζε ο χορός. Έβαζαν τη νύφη μπροστά, την βάσταζε ο γαμπρός και οι κοπέλες την τραγουδούσαν το τραγούδι «Ωραία που είναι η νύφη μας, ωραία τα προικιά της κ.λ.π». Ο χορός συνεχιζόταν μέχρι αργά το βράδυ και οι συμπέθεροι και οι επισκέπτες έφευγαν.

Την επόμενη ημέρα, Παρασκευή πρωί - πρωί άρχιζε το μάζεμα των ρούχων. Τα τοποθετούσαν στα μπαούλα. Όλα τα ασπρόρουχα και τα χοντρά τα διπλωναν σε μπόγους (δέματα) και το απόγευμα πήγαιναν οι συμπέθεροι του γαμπρού με τα άλογα να τα πάρουν και να τα μεταφέρουν στο σπίτι του γαμπρού. Έφταναν οι συμπέθεροι λοιπόν στο σπίτι της νύφης, γινόταν το καθιερωμένο σερβίρισμα, γλυκά, μεζέδες, κρασί κ.λ.π και άρχιζε το φόρτωμα στα άλογα.

Η νύφη έδενε στα άλογα μαντήλια (Μεσσήνες) λευκά, και όταν τελείωναν όλα έριχναν πάνω στα δέματα και τα μπαούλα τα πιο ωραία κιλίμια (κεντητά, μπλουμπιστά) και ωραίες κουβέρτες. Χαιρετούσαν οι συμπέθεροι και αναχωρούσαν για το σπίτι του γαμπρού. Εκεί περίμενε ο γαμπρός και οι γονείς του, τα κατέβαζαν όλα από τα άλογα και τα τοποθετούσαν μέσα στο σπίτι με προσοχή για να τ' ανοίξει και να τ' απλώσει τη Δευτέρα η νύφη στο καινούργιο σπίτι της στο νέο νοικοκυριό της. Ακολουθούσε και εκεί σερβίρισμα με γλυκά και μεζέδες με κρασί και χωρίς χορούς και τραγούδια τελείωναν τη γιορτή αργά το βράδυ με γέλια, χαρές και ευχές.

πηγή: από το βιβλίο "**Βρύσες Τριφυλίας**" του **Αλέκου Σουλιμιώ τη**